

ДМІТРІЄВ Олександр Петрович (27. 09. 1947, м. Констанца, Румунія) — фізіолог рослин. Доктор біологічних наук (1989), професор (1994), член-кореспондент НАНУ (2006). Премія ім. М. Холодного НАНУ (2003). Закінчив Київський університет (1970). Працював у Інституті фізіології рослин АН УРСР (1971–86); від 1986 — завідувач лабораторії імунітету рослин, водночас 1995–97 — заступник директора з

наукової роботи Інституту клітинної біології та генетичної інженерії НАНУ (обидва — Київ). Вивчає молекулярні механізми фітоімунітету, сприйняття та трансдукції мікробних сигналів у рослин; відкрив та ідентифікував фітоалексини рослин родини лілійних; розвинув уявлення про координацію захисних реакцій на різних рівнях структурної організації рослин. організму; запропонував біотехнології підвищення хворобостійкості рослин.

Основні праці

Role of Ca^{2+} in elicitation of defense responses in *Allium cepa* // Plant Cell Reports. 1996. № 12; Фитоалексини и их роль в устойчивости растений. К., 1999; Сигнальные молекулы иммунитета растений // Физиология растений. 2003. № 3; Induction of systemic resistance in plants // Cytology and Genetics. 2004. № 3; УФ-В радіація і рослини: механізми ушкодження та захисту. К., 2007 (співавтор).

Рекомендована література

1. 60-річчя члена-кореспондента НАН України О. П. Дмитрієва // Вісн. НАНУ. 2007. №9.

М. М. Хомляк

Бібліографічний опис:

Дмитрієв Олександр Петрович / М. М. Хомляк // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-22095>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).